

koli sredstvi. Drug slov. poslanec je omenil v svojem govoru o žalostnih sodnijskih razmerah tudi slučaj Bratuša. In kaj je na to odgovoril ta vzor nepristranskega ministra? Da se s slovenskim jezikom na Kranjskem in Spod. Štajerskem nepristransko ravna. To tudi vi (menil je slov. poslanec. Ali je res? Opomb. ured.) sami pripoznavate! In če se enkrat pripeti neljub slučaj, tedaj ta z ozirom na tisoče sodnijskih obravnjav ne pride v poštev! Ako tedaj človeka po nedolžnem k smrti obsodijo, to pri avstrijskem pravosodnem ministru ne pride v poštev. Samo cesarjeva milost je takrat zabranila, da ni bil Bratuša sramotno obešen. Tedaj življenje slovenskega kmeta ozir. viničarja ne pride v poštev. Taki izrazi iz ust pravosodnega ministra so skoraj neverjetni! Tako more govoriti le turški paša, ki pusti ravno sedaj moriti tisoče in tisoče krščanskih Macedoncev. Zato lahko rečemo, da vladajo pri nas prave turške razmere. Slovenskim poslancem pa še enkrat kličemo v spomin te žaljive besede ministrove! Ako ne zahtevajo poslanci od njega odgovora, zahtevali ga bomo mi od poslancev! Tebi pa slovenski narod, slovenski kmet, kličemo: Ako ne čutiš brce, katero ti je zadal minister v obraz, potem žalostna ti majka! Skličite shode, zahtevajte tam od poslancev naj delajo na to, da kmalu izgine tak paša minister. Kajti ako si pustimo tokrat dopasti to, pride prihodnjič še kaj hujega! Kajti brez časti je, ki liže roko, katera ga tepe!

Sklicanje delegacij. Uradni listi so priobčili vesti, da bodo delegacije sklicane na dan 15. decembra.

Slovensko dijaštvo za slovensko vseučilišče. Minolo soboto so priredili slovenski dijaki na Dunaju veliko demonstracijo pred vseučiliščem in državnczborsko palačo. Ker zahtevajo Lahi tudi svojo univerzo, pridružili so se slovenskim dijakom i laški. Pred imenovanima poslopljema so klicali: »Ven z našimi univerzami! Vsi imamo enake pravice!« Policija je dijake potisnila proč od parlamenta. Dijaki so šli nato na vseučilišče, kjer so peli narodne slovanske in laške pesmi. Mimo je prišel v istem trenutku oddelek bosanskih vojakov. Slovensko dijaštvo je vojake burno pozdravljalo s klici: »Slava slovanskim bratom!« Policija je zopet nastopila. Dijaštvo se je spopadlo s policijo. Še le po daljšem trudu se je pomnoženi policiji posrečilo napraviti mir.

V ogrski državni zbornici se vedno ni miru. Tudi novi ministrski predsednik Tisza nima nič več sreče, kot njegova prednika, čeravno je obljubil mnogim, zahtevam neodvisne stranke ugoditi. Zakon za novince še sedaj ni rešen, zato še na Ogrskem do sedaj za letos niti naborov niso imeli. Vojaki tretjega leta bodo služili do konca decembra in potem bodo poklicali nadomestno rezervno. Danes teden je bil v zbornici strašen hrup. Nastal je zaradi tega, ker je eden poslanec predlagal, naj bi zbornica imela predpoldan in popoldan seje. Zaradi take malenkosti so se začeli poslanci nasprotujočih si strank psovati kakor pijanci ter si žugati s pestmi tako, da je prišlo skoro do pretepa. Zadnje dni so se obrnile razmere za vlado nekoliko na boljše, ker mnogi poslanci, ki so dosedaj obstruirali, žele obstrukcijo opustiti. Med miroljubnimi poslanci je tokrat tudi Košut. Med njimi in ministrskim predsednikom se vrše pogajanja.

Na Ogrskem se vrše sedaj v nekaterih krajih dopolnilne volitve. Minolo sredo je bil izvoljen ministrski predsednik grof Tisza v okraju Ugra držav. poslancem. Volitve so se vršile pod velikanskim pritiskom vlade. V okraju Szatmaru, kjer je izvoljen trgovinski minister Hieronymi, so nasprotni volilci vdrli v volilno sobo ter tam vse razbili. V neki kavarni so potrli vse šipe. Še le vojaštvo jih je razgnalo.

Srbski kralj Peter I. bi rad obiskal evropske dvore. Zato je že storil potrebne

korake, da bi ga sprejel naš cesar v avdi-jenci.

Dopisi.

Kapela pri Radgoni. (Piskrovez.) Kar kdo obljubi, pravijo, mora tudi spolniti, ako hoče biti mož-beseda. No, in ker tudi jaz ne bi bil rad lažnik, zato hočem danes spolniti svojo obljubo, namreč povedati, kakšen »gift« sem naredil iz »Štajerca«, kako se prideluje in kako se ta reč rabi. Torej pazite! Ptujski korondič se mora najprej dobro posušiti, potem se dene v stopo ali pa tudi v možnar ter se mora pač dobro stolči, da je kakor prah. Nato se vzame iz stope ter se dene k temu nekoliko koruznih otrobov. Vse to se prav dobro pomeša in strup je gotov; in še kako imeniten strup. Če ta strup nastaviš mišim ali podganam, si lahko za gotovo pričnan, da si pregнал to nadležno stvar za vselej. Ali pa če nekoliko tega strupa potreseš na žrjavico in pokadiš s tem po hlevu, seveda moraš živino prej izgnati, pocrkajo vse muhe, pa še celo stenice, ako bi se slučajno kje nahajale.

To ni samo imeniten strup, ampak tudi nevaren. Če bi torej kdo hotel delati ta strup, mora biti pri tem do skrajnosti previden, da ne pride k temu kaka druga stvar, pes ali mačka, ker potem bi lahko nastala steklina. Toda dovolj o tem. Obljubil sem tudi nadalje, da se bom predstavil svojim prijateljem, posebno onim okrog »Štajerca«, ker nekateri od tistih bi prišli radi z menoj v ožjo prijateljsko zvezo. Pa skoro ne vem, kako bi se predstavil, da bi me vsaj gotovo vsi poznali. Toda, naj bo! Najprvo vam naznanim, da je piskrovez človek kakor drugi ljudje, ne pa kaka divja zver, kakor so nekateri mislili. In sicer človek, ne velik, pa tudi ne pritlikavec, ne debel, pa tudi ne presuh, nisem bogat pa tudi ne ravno berač, nisem gospod, pa tudi nikak cunjar; nisem ravno pameten, pa tudi nor ne. Imam dve roki, oči, nos, hodim tudi po dveh kakor drugi ljudje, glejte, še glavo imam najvišje telesa, torej na vratu; kaj ne ravno tako kakor drugi ljudje. Evo me torej! To sem tedaj v vsej svoji krasoti kakor sem dolg in širok, ves tak kakor navaden človek. No, zdaj mislim, bode dovolj. Saj sem pa tudi povedal po pravici, kaj sem in kakšen sem, to pa tako veste, da imam svoj brlog tam nekje okoli Kapele. Upam, da se bomo zana-prej bolj poznali in si bomo takorekoč tudi bolj domači. Tudi vam, gospod urednik, naznanim, da bom v kratkem zopet zadel puto na rame in šel po svojem »kšeftu«. Po letu sem hodil tu pa tam tudi na bür, no, po zimi se mi to zdi premrzlo, ker veste, gospod urednik, jaz sem po zimi grozno rad na toplem, me vsaj ne zebe. No, pa saj pravim: toto colingo bom še nareda na büri potem pa mirna Bosna, cejag v puto, puto čez pleča pa gremo. če me kaj ne premoti. Najbrže grem v Hrastje, ker tam je grozno dosti »kšefta« za me!

Iz slovenskih Haloz. (Prijatelji kmeta.) Z dne 29. novembra t. l. nam piše ptujski mula, da je bil na dan sv. Katarine kaj živahen sejem v Ptuj. Za vas meščane je bil v resnici živahen, zakaj neki ne bi, ker ste nam od drugod došli kramarjem prostore toliko računili, da smo kar strmeli. Najmanjši kramar je moral plačati 1 K 40 vin. in vi ga niste vprašali, ali je že skupil toliko ali ne. Večji kramarji so pa plačali po 5 K in še več. Torej je bil v resnici živahen za vas, za nas pa pomilovanja vreden. Potem piše »Štajerc«, da bode v prihodnji številki bolj natanko poročal. Radovedni smo, ali bo povedal, koliko smo morali plačati ali ne. Zmiraj piše, ubogi kmet in kramar, jaz vama bodem pomagal. Kje nam pomagaš, dokaži nam! Kako pa je bilo s tistimi 40.000 K? Kdo je dobil za nas uboge Haložane namenjeno polovico svote? Bogataši, mi siromaki pa stradamo. Če zopet

za nas kakšna podpora pride, tedaj pa le hajd bogataši po njej; siromak ti pa bodi zadovoljen, da lepe palače gledaš, katere se stavijo z nam namenjenim denarjem. Mula kriči, pomagal bodem ubogemu kmetu. Dokaži, kje si se kaj pomagal! Če bi kaj hoteli pomagati, zakaj pa ste pri vašem korondiči naročnino zvišali na dve kroni? S tem ste zopet kmetu pomagali! Pa saj ga pošten človek niti zastonj noče, ker se strupa vsak boji in beži, kolikor ga morejo noge nesti. Mi kramarji ne bi nobenih dobičkov iskali, saj za sebe itak nimamo dobička, pač pa za mestjane, ker moramo tako drago prostore plačati. Potem piše ptujski pokveka: mi smo naprednjaki. Vi ste naprednjaki pri sprejemanju denarja, mi pa moramo stradati zato, ker vi mastne pečenke po krožnikih sučete. Očko Orniga »Štajerc« na vse kriplje hvali. Saj je mogoče hvale vreden, pa za Ptujčane, za uboga kmeta nikdar.

Večkrat sem že prišel po svojih opravkih v kako hišo, kjer so na »Štajerca« naročeni. O joj, kako so ga v kaki kot skrivali. Zakaj pa ta strupeni list tako skrivate? Poštenega lista poštenjaki ne skrivajo. Ker se sramujete, da ste naročeni na ta list. — Novo leto se bliža, torej pokažite svoj značaj; naročite si take časnike, kateri govore resnico in katerih vam ni treba skrivati!

Iz Murskega polja. (V o b r a m b o l) Cenjenim bralcem »Slov. Gospod.« hočemo danes v kratkih vrsticah naznaniti, kake sovražnike imamo mi izvenljutomerski fantje in dekleta. Kakor je znano vsem bralcem, ustanovilo se je v ljutomerskem trgu novo društvo »Murski Sokol«, kateri zelo dobro napreduje. Pristopili so fantje iz trga, iz vesnic ter iz Slovenskih goric. Ni pa še dolgo, odkar smo slišali, da nas je neka cenjena gospica ljutomerska opravljala proti nemškutarjem, da so v društvu sami viničarski sini ter drugi priprosti ljudje. Gospica se je zmotila, ker v društvu niso sami viničarji ter prostaki, ampak tudi drugi gospodje, kateri so še več kakor mi. A če bi tudi bili, kaj za to? Poštena slovenska srca bijejo tudi v viničarskih hišicah! Preziraš tudi naša zunanja dekleta, katera bi ti morala čast skazovati. Svojim součenkam se še ne bode nikakor čast skazovala. Kako si ti torej upaš kaj takega proti nam govoriti? Ali nismo mi taisti trpini, kateri obdelujemo našo zlato polje ter sedajne naše docela uničene vinograde, kateri delamo in se trudimo od zore do mraka, se mučimo ter žulimo svoje roke? In vi nas hočete prezirati? Mi slovenska mladina, ki smo se začeli v tem letu tako nadejno vzbujati, zastavimo pa si vkljub vsemu nalogo, da branimo našo domovino proti vsiljivemu tuju. Naše srce je polno ljubezni do milega nam naroda in slovenskega jezika! Ne dajmo se od nikogar premotiti, temveč dvigajmo visoko zastavo narodne zavesti in omike, in pod to zastavo bomo rešili slovensko zemljo v sedanjih tužnih razmerah ter odbili vse naše sovražnike. Slovenska mladina, pogum velja, naprej!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. polit. društvo za jareninski okraj ima v nedeljo, dne 13. decemb. svoj občni zbor. Poročal bo obenem naš deželni poslanec g. Rošk ar. Čas je, da se društvo, ki je za naše kraje velikega pomena, zopet enkrat vzbudi. Nadejamo se obilne vdeležbe!

Iz pošte. Prestavljeni so iz Gradca poštni praktikantje gg.: Krist. Zangger in Milan Zemljč v Maribor, Orestes Sumburaz-Sotte v Radgono, Maks Pürstl in Alb. Kossar v Celje; v Gradec pa poštni praktikantje gg.: Evgen Lenarčič in Karol Wahlheger iz Maribora, Viktor Wengler iz Radgone, Marko Tratnik in Jožef Černelc iz Celja. — Gosp.

Radoslavu Šegula, poštarja pri Sv. Antonu v Slov. gor. se je podelila pošta v Sv. Iliju v Slov. gor!

Mariborske novice. V sredo, dne 25. m. m. se je zastrupila s šibicami v Grajski ulici št. 18 31letna Marija Vilčnik, doma iz Mestnega vrha pri Ptujju, ki je živela s krojaškim mojstrom Kuharjem. Vzrok samomora je bil prepir. — V ponedeljek, dne 23. m. m. je umrla gostilničarka gospa Wurzinger. — Občinske volitve v I. razredu so se vršile minoli teden v torek. Izvoljeni so zopet nemško nacionalni kandidati, ker ni nobena druga stranka postavila svojih kandidatov. V občinskem odboru je tedaj 29 nemško-nacionalnih svetovalcev in eden socialdemokrat. Kakor se pa govori, bodo bržkone volitve v III. razredu ovržene. — Julijana Schunko, o kateri smo zadnjič poročali, da je prodajala repo namesto maslo, je bila kaznovana na 14 dnej ostrega zapora. — Minoli ponedeljek je priredilo bralno in pevsko društvo »Maribor« odhodnico svojemu marljivemu članu g. juristu Marku Stajniku, ki odhaja v Gradec nadaljevat svoje studije. Odhodnico je posetilo mnogo udov društva kakor tudi »Čitalnice«.

Mariborske občinske volitve so naredile v mestu samem veliko razburjenja, katero se se ni poglelo. Socialdemokrati so izdali poseben list, v katerem očitajo Nemcem, da so pri volitvah iz III. razreda sleparili in le s sleparjenjem dosegli večino. Proti »Marburgerci«, ki je socialdemokrate grdo zmerjala ob času volitve, so napovedali bojkot. Pa tudi med Nemci samimi mnogi niso zadovoljni z zadnjimi volitvami. Tudi znani Francej Girstmayer je izdal poseben list, v katerem se britko pritožuje, da ga nemški brateci niso hoteli postaviti kandidatom, kamoli da bi ga volili! V kratkem bo sklical volilni shod, na katerem bo razkril, kako se je proti njemu delalo. V prijateljskih krogih pa Francej zatrjuje, da se bo prihodnjič drugače volilo in ne bodo samo nekateri nemški mogočnejši samovlastno postavljali kandidatom. To bo lepo, ako se začnejo nemški brateci lažati!

Kako skrbi deželni odbor za naše kmete? Kakor je razvidno iz dveh naznanil med današnjimi inserati, razglasa deželni odbor, da nima več na razpolago drevesc in trte, ker so že pošle. Komaj smo v našem listu razglasili, naj si jih kmetje naročujejo, že moramo sedaj v prihodnjem listu razglasiti, da je že vse pošlo. Prvega razglasa še niti vsi naši naročniki niso imeli v rokah, že nam je došlo naznanilo, da tega kar hočejo oddati, nimajo več. Zakaj se nam pa prej ne doloži naznanilo? Komu pa so se oddale trte in drevesca? Nemškim gospodskim posestnikom vinogradov? Našim kmetiskim listom se pa doloži naznanilo še le tedaj, ko je že vse pošlo! Tukaj vidite zopet, kako v Gradcu ljubijo slovenskega kmeta!

Vinogradnikom v mariborskem, ormoškem, ljutomerskem in radgonskem okraju so pretekli mesec pošiljali mariborski Nemci na slovenske občine neko prošnjo, da bi jo občinski župani podpisali. V prošnji se omenja, da bi slovenski vinogradniki radi imeli posilnemca Sorko za vinorejskega tehnikarja. Ta mož, ki vleče z nemškutarji, niti ni znan slovenskim vinogradnikom, za to si ga tudi ne morejo želeli. Mariborski Nemci bi temu nepoznanemu možu radi spravili deželni kruh, ki bi ga naj Slovenci plačevali. Večinoma so naši župani podpis odklonili, če pa ga je kdo vendar dal, naj ga s par vrstami na deželni odbor takoj prekliče. Mi Slovenci potrebujemo vse drugih rečij prej, nego posilnemškega tehnikarja. Zavedni župan občine Korena je tudi odklonil podpis ter med razlogi omenil: »Ako ima dežela za kmeta-vinorejca še kakšen denar, naj mu pa daje ameriške trte zastonj, sadil si jih že bo v taki zemlji, da bo dobro rodilo. Kapitalisti (bogataši) si pa naj sami vzdržujejo take tehnike.« Tako je!

Proste službe. Služba uradnega sluga je razpisana pri c. kr. okrožni sodnji v Mariboru. Prosilci morajo biti večji slovenskega in nemškega jezika ter vposlati svoje prošnje predsedništvu imenovane sodnje do 27. decembra t. l. — Služba jetniškega paznika se odda na c. kr. moški kaznilnici v Mariboru. Prošnje je vposlati do 28. decembra.

Rošpaj pri Mariboru. V ponedeljek zjutraj se je spekla dveletna deklica viničarja Jožefa Lampreht pri peči, kjer jo je pustila mati brez nadzorstva, tako močno, da je kmalo v tukajšnji bolnišnici umrla.

Kje je enakopravnost? Okrajni zastop je dal napraviti ob državni cesti od Orehove vasi do Gorice samo nemške kašpote. Ali je to sklenil zastop ali dela tajnik na svojo roko? Ako napravi katera občina samo slovenske kašpote, takoj zaukaže c. kr. okrajno glavarstvo, da se morajo napraviti v obeh deželnih jezikih! Kjer so pa samo nemški, tam pa glavarstvo molči! Mi zahtevamo z vsjo odločnostjo, da se v popolnoma slovenskih občinah napravijo vsaj dvojezični kašpoti!

Konji so se splašili dne 24. novem. poštarju od Sv. Trojice v Slov. gor. Golobu, ko se je peljal od Leiteršberga proti Mariboru. Pri tem je padel Golob tako nesrečno z voza, da se je precej poškodoval. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico.

Odlikovan orožnik. Povodom sestanka avstrijskega in ruskega cesarja v Müstegu je bil odlikovan od ruskega cesarja orožnik Jožef Uranjek iz Slivnice pri Hčah.

Poročil se je dne 16. novembra vrli mladenič Peter Gorjup, kmetski sin od Sv. Lenarta v Slov. goricah, z dekletom Lojziko Škamlec, kmetsko hčerjo od Sv. Jurija v Slov. gor., sestro vobče priljubljenega čast. g. Ognjeslava Škamlec, kaplana pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah.

Iz ptujske okolice se nam poroča: Prebivalce v slovenski ptujski okolici je zelo razburila novica vašega lista, da so hoteli nemški Ptujčani zabraniti slovensko molitev, petje in pridigo slovenskih romarjev ob Viktorinovi slavnosti. Hodili so se čez nas celo pritoževati k preč. g. proštu in iz kora so naganjali pevce, da bi ne popevali, kadar se za nas služi sv. maša. Tako torej! Moliti in peti ne smemo v Ptujju, v cerkev ne smemo, pač pa moramo hoditi v vaše prodajalne! V prodajalnah in gostilnah pa nas radi vidite in tankaj nič ne rečete, ako govorimo slovenski. Oh, to si hočemo dobro zapomniti. Naše ljudstvo ni neumno, nikar ne mislite, da bi ne razumelo vašega drznega ravnanja. Razume vas in razburjenje zaradi takega ravnanja je veliko!

Ptujske novice. Pri zlaganju lesa iz splava si je strl nogo 17letni Janez Skrbal iz Brstja pri Ptujju.

Sv. Miklavž pri Ormožu. V noči od 24. na 25. m. m. so vlomili tatje v trgovino g. J. Simoniča ter so vkradli blaga v vrednosti 1200 K. Tatovom so že na sledu.

Nagla smrt. Na Bregu pri Ptujju je dne 27. novembra umrl nagle smrti čevljar Franc Popl v 43 letu. Ob devetih zvečer se je sival, ob najstih pa je bil že mrtev. Zadel ga je srčna kap. Bil je velik prijatelj žganja; še zadnji dan si ga je precej privoščil. Zopet dokaz, da žganjepivec nobeden npravne smrti ne umrje. Varujmo se žganja! Opomniti je vredno, da je 99 mrličev k pogrebu nesel, to 100. krat pa so njega zanesli.

Od Male Nedelje. Milo so doneli zvonovi minoli četrtek. Velik pogreb se je vil od cerkve pri Mali Nedelji proti pokopališču in glasno ihtenje pogrebcev je pričalo, da je bela žena zopet pokosila drago nam in ljubljeno osebo. Pobralla nam je mlado deklico, Terezijo Slana. Lepo je bilo gledati, ko so spremljale belo oblečene Marijine hčerke svojo tovaršico. Rajna je bila pridna in pobožna deklica ter vredna, da se je spominja »Slov. Gospodar«, katerega je kaj rada prebirala. Bog ji daj večni mir in pokoj! — Njena prijateljica Vekoslava.

Prodaja duhana v Oplotnici, okraj Konjice, se odda potom konkurenčne dražbe. Ponudbe je vložiti do 23. t. m. na ces. kr. finančno ravnateljstvo v Mariboru. Varščine je vložiti 50 K.

Samomor. V Dobrovi pri Konjicah se je obesil posestnik Geister. Vzrok samomora je umobol. — V Gradcu se je zastrupil z Ioforjem 23letni mizarški pomočnik Alojz Obrovnik, doma iz Frama.

Celjske porotne obravnave. V četrtek, dne 25. m. m. je bil obsojen 23letni Andrej Marinc iz Kapele, obč. Št. Jurij ob Taboru na pet let težke ječe, ker so ga porotniki spoznali krivim požiga in goljufije. — V septembru so vznemirjale prebivalce v celjski okolici pogoste tatvine in roparski napadi. Po dolgotrajnem trudu se je posrečilo orožnikom vjeti predrznega ptička v osebi pekovskega pomočnika Karola Plesnik, doma iz Šmartna v Rožni dolini. Minoli četrtek je stal Plesnik pred porotniki, ki so ga spoznali krivim ropa in tatvino ter je bil obsojen na dvanaest let težke ječe. — Prihodaj dan, dne 27. m. m. je pa bil obsojen zaradi požiga 23letni Andrej Marinc iz Kapele, občina Št. Jurij ob Taboru, na pet let težke ječe. Zažgal je namreč hišo svoje matere, ker je hotel dobiti visoko zavarovanino, za katero je zavaroval svojo premičnino.

Sv. Trojica v Halozah. Pri Sv. Duhu v Halozah se je našel dne 27. m. m. jabolčni cvet z mladiko vred. Res redka prikazen za naše hribovske kraje. — Dne 27. novembra zjutraj je pogorel Mihael Rožman. Ogenj je nastal vsled neprevidnosti. Bog nas varuj ogoja!

Grozilno pismo je dobil pred kratkim grajščak Lenk na Raki na Kranjskem. V pismu je zahteval dotični, da mu naj pošlje na pošto Videm pod št. 1000 sto gold., ali pa bode umorjen. Lenk je seveda to orožnikom naznanil, ki so pridno pazili na pošti v Vidmu, kedo bo prišel po dotično pismo. Minoli teden v sredo je pa prišel neznanec vprašati, če ni došlo pismo pod št. 100. Seveda so vprašalca orožniki takoj prijeli.

Lovska. Ljubljanski list »Slovenec« je šel nemara kakemu poročevalcu-lovcu gotovo nevede na limanice. Prijavil je namreč novico, da je bivši staročrški kaplan g. Fr. Planinc v šestih tednih vstrelil stinrajst (14) srn. Ker imenovani gospod v celem svojem življenju ni ne ene srne ali srnjaka ustrelil, je to le ena izmed znanih lovskih!

Iz Dobrne pri Celju se nam piše: Dne 24. m. m. je posestnik M. h. Škoflek in hlapec Jurij Zupar ek z gozda peljal voz stelje. Vled slabe ceste se je voz prevrnil ter pokopal pod seboj kmeta. Ker hlapec ni mogel voza sam vzdigniti, letel je po ljudi, ki so morali steljo raz voza zmetati, predno so prišli do Škofleka, ki je pa že bil mrtev.

Bezovje pri Št. Juriju ob juž. žel. Štirileten sin posestnika Avgustina Jsgar je padel dne 17. m. m. v blizu hiše se nahajajočo jamo za apno ter se zadušil. Stariši, pazite na svoje otroke!

Sv. Jurij ob Taboru. Dne 22. novem. je priredilo bralno društvo veselico, ki je dobro uspela. Občinstva se je kar trlo; bili smo natlačeni kakor žveplenke v zavitku; žal, da v društveni sobi ni več prostora kakor za kakih 250 ljudij. Ako bi nam kdo priskrbel večje prostore, bi gotovo zaslužil, da se njegovo ime zapiše z zlatimi črkami v zgodovino našega društvenega življenja. — Dne 28. nov. se je ponesrečil v Ojstrici Gregor Pošebal, oskrbnik barona Wittenbacha. Pri nslaganju drv so se splašili konji in oskrbnik, ki jih je hotel ustaviti, padel je tako nesrečno pod voz, da je bil na mestu mrtev. Bog nas varuj nagle in neprevidne smrti. — V Ojstrski vasi ustanovila se je nedavno požarna bramba, že druga v naši župniji. Prva je v četrte ure oddaljeni Kaplji. Se pač bojimo nesreče. Bog nas je varuj in sv. Florijan! Začasni načelnik novoustanovljeni požarni brambi pa je velik prijatelj »Štajerca«

in Rodoljuba. Ko se bodo požarni bramborci pri vajah utrudili, si bodo pa lahko sli k njemu žejo gasit in načelnik jim se bo lahko kaj »zmahtnega« bral iz enega ali drugega umazanega lističa, da bodo občutili otroško veselje, češ, ta zna tem prok ... I ... povedati. — Veste, g. urednik, kaj mi je prišlo na misel? To le, da bi bilo dobro, če bi mi večkrat na leto obhajali binško praznike, ker za nekatere bi bilo res potrebno večkrat prositi, da bi jih razsvetlil sv. Duh. Pa ne vem, če bo kaj iz tega in nazadnje bi morebiti tudi to ne pomagalo.

Okradeni tat. V Pristavi okraj Šmarje pri Jelsah, je ukradel Hrvat Franc Coh iz Huma gostilničarju Strašku 540 K. V gozdu je Coha pozneje napadel že desetkrat predkaznovani Anton Pirkovič ter mu odvzel 260 K. Oba tička je že prijela policija.

Zveza slovenskih posojilnic v Celju je izdala ravnokar knjigo v obliki dosedanjih letopisov z naslovom: »Dvajsetletnica Zveze slovenskih posojilnic v Celju in XIII. Letopis slovenskih posojilnic za l. 1902.« O dvajsetletnici piše g. solski ravnatelj Ivan Lapajne v Krškem, Letopis je sestavil revizor g. Fr. Jošt. Revizij se je izvršilo v teku enega leta (od poročila v Letopisu XII. do letošnjega poročila) 66, oziroma samo 54. To je pač premalo! Iz odbora »Zvezinega« so vrgli letos zadnjega štajerskega duhovnika, vključ temu pa še duhovniki-ustanovitelji vedno silijo v to »Zvezo«. Zelo hvalevreden je tretji del knjige: Poduk in vzorci. Ob priložnosti še več!

Iz Dobove pri Brežicah se nam poroča: V noči dne 24. nov. so roparji vlomili v poslopje Iv. Gerjeviča, davili dve speči dekli ter jima razrezali z noži obraz, glavo in roke. Na srečo gospodarja so bili še o pravem času pregnani. Hoteli so gotovo najprej dekli umoriti, potem tudi gospodarja in mu pobrati denarje. Eden lopov je v hiši klobuk zgubil, kateri bo hudobneža in sokrivce izdal. Dekli sta še brez zavestni. Kozolec so gotovo ti sovražniki pred 14. dnevi vžgali. — Orožnikom se je posrečilo vjeti jednega tatu v osebi Jožeta Zakošek, sina gostilničarja Mart. Zakošek v Odri pri Zagrebu.

Laški trg pri Celju. Dne 26 minolega meseca je bil dan žalosti za Laški trg. Pokopali smo namreč ta dan eno najstarejših tržank, veleblagorodno, občespoštovano in priljubljeno gospo Frančiško Flis, roj. Orožen. Dosegla je lepo starost 87 let, kajti rojena je bila dne 1. dec. 1816. iz starodavne Orožne rodline. Ta rodline seže nazaj do l. 1545 in se je začetkoma imenovala Kačič, kakor je to nasledoval in v ličnem rodopisu »Kačičev-Orožnov rod« spisal dika tega rodu, zdaj v Bogu počivajoči, nepozabni bivši stolni prošt lavantin Ignacij Orožen. Rajna gospa Flis je bila najstarejša hiš občespoštovanega trgovca Ignac. Orožen in Marije roj. Ramšak. Bila je sestra že omenjenega g. stoln. prošta. Edino se živi otrok trgovca Ignac. in Marije Orožen je gospa Amalija Kukovič, naddavkarjeva soproga v Celju. Kako je bila rajna gospa Flis spoštovana in priljubljena, kazal je veličasten njen pogreb. Pač ni bilo tržana, ki se ga ne bi bil vdeležil, a tudi iz Celja, Žalca itd. so prihitali znanci, da jo spremljajo k počitku. Rajna gospa je bila res vse časti vredna. Kot mati je z vso ljubeznijo skrbela za svoje ji tako drage otroke. Posebno je ona ljubila mnogoštevilne svoje sorodnike, a ti so se kaj radi zbirali v gostoljubni hiši Flisovi ali na znanem »starem marcu«. Dičile so rajno gospo še druge vrline, posebno njena globoka pobožnost in vstrajno krščansko življenje; večkrat se je dala v starosti svoji prevideti s sv. zakramenti, ko pa je bila zdrava, je šla najraje v cerkev, da je tam kako uro počastila Jezusa v Najsvet. zakramentu. Pa na eno lepo lastnost moram posebno opozarjati, namreč na njeno sloven. narodno zavednost. Bila je tako narodna, da je skoro v pregovor prišlo: »ti si pa tako naroden kakor gospa Flis.« Z ve-

seljem je poslušala poročila o kaki slovenski zmagi, a žalostno jo je zadela vsaka vest o zaničevanju milega ji naroda slovenskega. Slovenske dijake je kaj rada pohvalila in pri začetku sol. leta je bila njena skrb, ali se je pač veliko slovenskih dijakov oglasilo za gimnazijo. Kot Slovenka naj nam bode rajna gospa vzor in bodrilo, da ostanemo zvesti veri in narodu. Zdaj počivaš v miru, preljuba gospa, a mi se te bomo vedno spominjali in držali se tvojega lepega vzgleda.

Jezikovne razmere pri pehotnem polku št. 47. Dobra polovica vojakov pri tem polku je Slovencev, polkovni jezik bi torej moral biti tudi slovenski in vsi častniki bi morali znati slovenski. A kako je v resnici? Od 7 štabnih oficirjev govorijo slovenski samo trije, od 21 stotnikov štirje, od 33 nadporočnikov pet, od 30 poročnikov štirje, od 4 kadetov dva, od 3 voj. zdravnikov eden, od 2 računskih častnikov nobeden. Rezerva: Od 38 poročnikov sedem, od 53 kadetov pa osem. Po narodnosti služijo v polku častniki in kadeti: 4 Hrvati, 8 Čehov, 1 Turčin, dva, recí dva Slovenca, drugi so vsi Nemci. Zanimivo bi bilo zvedeti, kake so jezikovne razmere pri pehotnem polku št. 87. Pri tem polku so sami štajerski slovenski fantje, pričakovati bi torej bilo, da znajo vsi oficirji tudi slovenski.

Nova vojaška taksa Vlada je minoli četrtak predložila zbornici predlogo za spremembo zakona o vojaški taksi. Ta načrt ima nekaj čisto novih določil in namerava odpraviti pomanjkljivosti, ki so se pojavile glede vojaške takse; hoče jo postaviti na podlago, ki naj se ozira na gospodarski slabe osebe. Vojaška taksa se bo v prihodnje naslanjala na one dohodke, ki so merodajni za osebni dohodninski davek. Nalik temu pri dohodkih od 1200 kron znaša taksa 6 kron in potem raste v isti meri kakor pri osebnem dohodninskem davku. S tem je postavljena pravilna podlaga za odmerjenje vojaške takse. Kakor je razvidno, bodo po vladni predlogi dohodki do 1200 kron, kakor so prosti osebnega dohodninskega davka, oproščeni tudi vojaške takse. Doslej je znašala najnižja vojaška taksa dve kroni, pri dohodkih od 900 do 1200 kron pa 6 kron. Kakega pomena bo nova vojaška taksa, je razvidno iz sledečega: Od l. 1880 do 1899 je bilo odmerjenih 595 585 vsot po dve kroni, od tega je bilo plačanih 1,191.169 kron; nadalje 116 709 vsot po 4 krone, vplačanih 666.835 kron in 36 525 vsot po 6 kron, vplačanih 219 149 kron. Vse to so plačali oni nižji sloji prebivalstva, ki bodo zdaj prosti vojaške takse. Nadalje so obsežena v njej še druga določila za znižanje takse itd. Po novi vojaški taksi bo dobila država okrog 27 mil. kron.

„Iz raznih stanov“. To je naslov lični majhni zbirki pesmij, v katerih se opevajo različni stanovi. Speval je pesmi Taras Vaziljev. Dobiva se knjižica v Katoliški Tiskarni v Ljubljani. Priporočamo jo mladeniškim zvezam!

Stenski koledar za leto 1904 je izdal trgovec s popirjem g. Janez Bahovec v Ljubljani. Na strani koledarja je kolekova lestvica in poštna stvar. Cena za en komad je 40 vin. po pošti 50 vin.

Najnovejše politične vesti. V državnem zboru so včeraj začeli Čehi zopet obstrukcijo. Vsled tega se pričakuje, da gredo poslanci že ta teden na počitnice. Dne 15. decem. se začne delegacije.

Cerkvene stvari.

Umrla je v petek, dne 27. m. m. sestra M. Danijela Sah iz reda sv. Frančiška Asiš. v Mariboru. Rojena je bila v Celju l. 1872.

Društvena poročila.

Miklavžev večer priredi bralno in pevsko društvo »Maribor« v nedeljo, dne 6. decembra 1903 v veliki dvorani »Narodnega doma«. Najprej se bo predstavljala

veseloigra v enem dejanju: »Dva zeta.« Potem sijajen nastop Miklavža, angelov, mefista, belcebuba, krampeža in drugih pošasti iz Hada. Obdarovanje otrok. Med posameznimi dejanji svira veteranska godba mariborska. Začetek točno ob 8 uri zvečer. Otroci pod deset let so v spremstvu roditeljev vstopnine prosti, vendar nimajo pravice do sedežev. Vstopnice se dobe v nedeljo zvečer od pol 6. do pol 8. ure pri blagajni v Narodnem domu. Darila za obdarovanje naj se blagovolijo oddati v nedeljo dopoldne pri slugi in zvečer pri blagajni.

Mariborska čitalnica je priredila zadnjo nedeljo v majhni dvorani kamorni glasbeni večer, pri katerem so nastopili gospica Mila Schreiner iz Slov. Bistrice, gg. Beno Serajnik iz Čadrama, Šerbinek iz Frama, Druzovič iz Ptuja, Beran in Zemljčič iz Maribora. G. dr. Bela Stuhec je pel pesmi »Ponočne vijolice« in Rože. V januarju se priredi zopet enak koncert, na katerega že danes opozarjamo vse ljubitelje lepe, umetne glasbe! — Prihodnjo nedeljo, dne 13. dec. priredi čitalnica, če ne pride zopet kaka zmešnjava, igro »Tat v mlinu«.

Gospodarska zadruga v Središču priredi zimske poučne večere s pomočjo gg. potovalnih učiteljev, kjer se bo predavalo o kmetijstvu, umni živinoreji, sadjarstvu, vinogradstvu in o drugih v te stroke spadajočih predmetih. Ti zimski poučni večeri se vršijo dne 10., 15., 22. in 29. grudnia t. l. in 5., 12., 19., 26. januarja, 4. in 11. febr. 1904. Ker so ta predavanja za povzdigo kmetijstva oziroma umnega gospodarstva velevažna, prijazno vabi vse svoje ude kakor tudi neude k mnogobrojni vdeležbi načelstvo.

„Slovensko pevsko društvo v Ljutomeru“ priredi dne 8. decembra 1903 ob 7. uri zvečer v prostorih g. Sršena v Ljutomeru društveni koncert, pri katerem sodelujeta iz prijaznosti tudi brata gg. Franc in Domicijan Serajnik. Vspored koncerta je sledeči: 1. Vikt. Parma: Koračnica iz operete »Amazonka«. Glasovir. 2. I. N. Škroup: »Staročeska«, moški zbor. 3. F. S. Vilhar: »Proletni zvuci«, mešan zbor. 4. H. Volarič: »Divja rožica«, ženski dvospev s spremljevanjem glasovirja. 5. Labarnar: »Pri zibeli«, mešan četverspev. 6. a) H. W. Ernst: »Elegie«, b) Henry Vieuxtemps: »Air varié«, svira na gosli gosp. Fr. Serajnik. 7. * * »Grenadirja«, bariton s spremljevanjem glasovirja. 8. Ant. Foerster: »Ave Maria«, šesteroglasen mešan zbor s spremljevanjem glasovirja iz »Gorenjski slavček«. 9. A. Hajdrih: »Sirota«, moški zbor z alt-solo. 10. Fr. Ferjančič: »Il. venec narodnih pesmi«, ženski zbor. 11. Iv. pl. Zajc: Finale iz opere »Zrinjski«, moški zbor s spremljevanjem glasovirja. — Opomba: Pri točkah 1., 4., 7., 8. in 11. svira ozir. spremlja na glasovirju gospa M. Sršenova, pri točki 6. (a in b) pa g. Domicijan Serajnik. Čisti dobiček se porabi za nabavo društ. glasovirja.

V Gotovljah se je ustanovila »Prostovoljna požarna bramba«. Pravila je ces. kr. namestništvo že potrdilo. Dne 13. decembra 1903 ob 3 popoldne ima že svoj I. občni zbor v dvorani gostilne g. Fr. Malgaj v Gotovljah. Pri zborovanju bode g. Ivan Kač govoril o veliki važnosti in potrebi gasilnih društev. Izvolilo se bode tudi načelstvo in odbor. K temu zborovanju se tudi bratska sosedna društva in vsi domoljubi najprijazneje vabijo. — Za osnovalni odbor: Fr. Baš, t. č. načelnik.

Gospodarske drobtinice.

Poučno potovanje o živinoreji in kmetijstvu po Štajerskem.

(Dalje.)

V jeseni ali prezgodaj spomladi je branaže celo škodljivo, ker povzroči, da travne koreninice celo pozebejo. Svetovati pa je tudi, da se branajo travniki takoj po prvi seneni košnji; povedalo se nam je iz lastne skušnjave, da to mnogo k rasti druge košnje pripomore. Gnojijo se tukaj travniki s kajni-

tom in tomaževo žlindro. Vzame se vsakega po tri meterske stote na eden oral. Zadostujeta pa tudi samo po dva meterska stota. Gnoji se s tem gnojem v pozni jeseni pred snegom, kadar živina že več na pašo ne hodi, ker bi drugače kajnit kot sol požrla.

Sredi travnikov je na tem posetvu skladišče za seno, ki je prav priprosto in praktično napravljeno. Stavba ima obliko, kakor naši spodnještajerski kozolci. Stebri so zidani iz opeke in na teh sloni streha z opeko pokrita. Stene med stebri so prav redke s krajci obite, tako da je med vsakim krajcem še 3 do 4 cm odprtine. Med stebri je povsod tudi eno okno za skladišče sena. Spodaj je skladišče tudi pol metra od tal vzdignjeno. Na koncih ima skladišče široka vrata, da se lahko tudi z vozom notri pelja. Tukaj smo videli celo čredo krav pincgavske pasme, posebne velikosti. Vsaka krava mora dati od 1600 do 2000 litrov mleka na leto, sicer je ne obdržijo na pleme. Hlev za živino je lesen, ima tudi zračnice in je pravilno napravljen, vendar je oni v Središču mnogo boljši. Ne smem pozabiti, da omenim tudi to, da bi se morala krma povsod iz shramb kos za kosom s posebnim nožem odrezati in ne puliti in trgati, kakor je sploh navada, ker tako je krma mnogo tečnejša. Krma se polaga cela in ne zrezana, torej pridejo zopet slamoreznice ob veljavo. Tako se dela sedaj na tem posetvu in povsod na boljših posetvih. Ogleдали smo si v hlevu dalje tudi kralja tamošnje govedine, namreč bika-plemenjača. To vam je pravi hrust. Tehta nekaj še nad osem meterskih stotov. Gospod Jelovšek nam je razložil, kakšno obliko mora imeti pravilna žival. Mudili smo se dolgo pri temu hrustu, tako, da je že nevoljen postal in začel srdito pihati, rentočiti in kopati. Čudno se nam je torej zdelo, ko nam je gospod oskrbnik naznanil, da nam hoče pokazati, kako bode hlapec tepla bika na sprehod

jezdil, ker ga tako vsaki dan na sprehod vodijo. Bik je že jeze kar pihal, vendar mu hlapec da previdno sedlo na pleča; v nosno rinko mu da na vsako stran eno vrvo, ter ga spretno zajaše. Mi smo plaho zunaj za gnojiščem pričakovali, kedaj nas bode bik zunaj na prostem brez hlapca preganjal in pestil, medtem ko je hlapec možko mimo nas z bikom odjezdil. To smo bili korenjaki, kaj ne!

Videli smo tam zopet dobro urejeno mlekarnico in sirarnico ter še več drugih zanimivosti, katere opisovati, bi se ta opis mnogo preobširil. Vendar pa še moram omeniti prav priprosto ledenico, ki nas je vse zanimala. Ledenica stoji koncem gospodarskega poslopja popolnoma prosto. Stene so iz navadnih dil ali desek in sicer dvojrate ter je vmes en meter širine, kamor je nasuto polno žaganice. Stroga nima nikakoršnega in je vrhu le priprosta streha. Ker stoji ledenica za gričem, je iz griča v podstrešje ledenice, ki ni z dilami obito, napravljen most, kamor se po zimi vozi led in meče v ledenico od vrha. Ko je ledenica že blizu polna, se zopet na vrh ledu natrosi žaganice en meter na debelo in s tem je ledenica gotova. Še sedaj je v nji tretjino ledu, ko se nam že drug bliža.

(Dalje prihodnjic.)

Loterijske številke

Trst 28. novembra: 72, 78, 88, 8, 14.
Linc 28. novembra: 9, 43, 64, 73, 38.

Društvena naznanila.

Dne 6. decem. »Ormoške Čitalnice« gledal. predstava »Brat Martin« v prostorih slovenske šole. Začetek točno ob polu 6. uri zvečer.
» » » »Braln. društva pri Sv. Juriju ob juž. žel. gledal. predstava »Sv. Neža« v prostorih g. Al. Nendl. Začetek po večernicah.
» » » »Društva »Zvezda« na Dunaju« zabavni večer v dvorani »Zum Regensburgerhof« na Dunaju. Začetek ob 6. zvečer.
Dne 8. decem. »Bral. društva v Braslovčah« občni zbor popoldne.
Dne 13. decem. »Bral. in pev. društva v Šmartnu v Rožni dolini« ljudski shod in občni zbor.

Vabilo

prvemu občnemu zboru

— Kmetijskega društva za ormoški okraj, — ki se odredi na nedeljo, dne 13. decembra 1903, ob 1 1/2 uri popoldne v prostorih ormoške posojilnice.

Dnevni red: 1. Nagovor sklicateljev in razlaganje pravil. 2. Sprejem novih udov. 3. Volitev 12 odbornikov. 4. Govori o gospodarskem stanju, posebno o goričkem delu. 5. Slučajnosti.

Po zborovanju bode zabavni večer v gostilni kletarskega društva. Zeleti je zbok važnosti tega novega društva, da bližnji in daljni prijatelji gospodarskega napredka tega okraja pristopijo in se v obilnem številu občnega zbora vdeležijo. Ormož, dne 1. decembra 1903. 600 1—1

Jurij Dogša na Grabah.

Dr. J. Geršak v Ormožu.

Vincenc Seiler,

juvelir, zlatar in srebrar

v Mariboru, Gosposka ulica 19.

prilporoča cenj. občinstvu svojo bogato zalogo **juvel, zlatnine in srebrnine** kakor tudi svojo veliko zalogo moških in ženskih ur. Največja zaloga različnih predmetov iz kina - srebra in cesarskega cinka iz tovarn Christoffe in Berndorf po tovarniški ceni. Izdeluje, prenareja in popravlja v lastni izdelovalnici točno in po ceni. Ure popravlja hitro, dobro in po ceni. Kupuje in zamenjava stare bisere, zlato in srebro. 589. 2

Slovenske knjižnice „Pod lipo“ 2. zvez.

Stolni dekan

d^r. Ivan Križanič.

Cena knjigi 30 v, s pošto 35 v.

— Dobi se v —

tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroške ulice št. 5.

Vsaka beseda stane 2 v. Najmanjša objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 v. Večkr. objava po dogovoru.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnistvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Pokrit voz proda zaradi pomanjkanja prostora Anton Schwarz, Šillerjeva cesta št. 14 v Mariboru. 578 3—2

Na prodaj je kmečko posestvo v Ivanj-kovcih ob veliki cesti Ormož—Ljutomer. Ta kmetija meri 21 ha 225 □ klfr.; med temi jo nji 4 ha 560 □ klfr., travnikov 5 ha 094 □ klfr. in šume 7 ha 516 □ klfr.; ostanek odpade na pašnike, sado-nosnik in drugo. Južno-štajerska hranil-nica ima na tem posestvu vknjiženih 2153 K; ostanek kupnine se izplačuje pod lahkiimi pogoji; pri kupu je treba okoli 1500—2000 K gotovine. Kupci se naj oglašijo pri ormoški posojilnici (dr. J. Geršak). 588 3—2

Prodaja trt. Več tisoč ameriškanih trt, podlaga riparija portalis, požlahtenje laški rilček, komad po 24 helarjev I. vrste in komad II. vrste po 12 helarjev, ima na prodaj Franc Vičar, trtnar pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, pošta Juršinci pri Ptujju. 597 1—1

Proste službe.

Organist in mežnar, oženjen, z do-brimi spričevali, želi službe. Pod naslo-vom Ludovik Butara, organ. in posestnik v Izlak št. 23. P. Izlak. Medija. Kranjsko. 595 5—5

Izurjen orgljavec, 28 let star, ože-njen, prosi za službo. Po razmerah sprejme tudi službo občin. tajnika kot postranski zaslužek. Nastopi lahko takoj ali pa po-zneje. Ponudbe prosijo se poslati pod: »S. P. Vestnost«, glavna pošta v Ljub-ljani. 587 3—2

Kovaškega učenca sprejme Gross v Mariboru, Fürbergasse št. 5. Oglasiti se je ustmeno ali pismeno. 599 2—1

Vpokojen učitelj bi rad sprejel službo orgljarja. Vpraša se pri uprav-nistvu lista. 581 3—2

Dečka, čvrste postave in lepega ve-denja, ki je vsaj trirazredno šolo z do-brim uspehom dovršil, sprejme v trgovsko učenje trgovina z mešanim blagom Ivan Remšak v Novištifti pri Gornjemgradu. 584 3—2

V najem se išče.

Gostilno ali malo špecerijsko trgovino se želi vzeti v najem. Pisma naj se poš-ljejo na M. V. A. poste rest. Hoče. 500 3—2

V najem se da.

Prodajalnica s 3 sobami, 1 maga-cinom in gospodar. poslopjem, v nekem trgu spodnještajerskem, ob glavni cesti, tik farne cerkve, se odda v najem. Tam se tudi lahko otvori gostilna. Kje, pove upravnistvo. 591 2—2

Učenca z dobrimi šolskimi spričevali in primerno izobrazbo sprejme takoj Ivan Lešnik, trgovec v Šmarju pri Jelšah. 595 3—1

Deklice, ki se bodo učile kuhati in šivati, sprejme na hrano in stanovanje Luiza Sivka, uradniška vdova v Mari-boru, stolni trg št. 2. 594 3—1

Razno.

Izjava. Podpisana izjavim, da je vse neresnično, kar sem jaz od Simona Toplak, posestnika v Mosteh, proti občinstvu go-vo-rila, kar je sodnijsko priznano. Ivana Kokol. 586 1—1